

APERITIEF

Publicație oficială a TIFF | # 02 | 14-15 English pages |
Sâmbătă | 1 august | 2020 www.tiff.ro

BANCA TRANSILVANIA®

Tineretea, la vârsta a treia: *Thalasso*

Prezentat la San Sebastián și Varșovia, *Thalasso* reunește două mari staruri ale culturii franceze actuale: Michel Houellebecq și Gérard Depardieu. Cei doi se joacă pe ei și se întâlnesc accidental la un centru de terapie cu apă de mare.

»Pagina 8

ANUNȚ IMPORTANT

Începând de luni, 3 august, filmele programate inițial în pădurea Hoia noaptea, după ora 2, vor fi reprogramate în curtea clădirii Echinox. Detalii în pagina 2.

Lună plină

Artur Brzozowski, curatorul secțiunii, ne prezintă pe scurt cele șapte filme adresate fanilor de horror sau fantasy.

»Pagina 5

Weekend la Castel

În această seară are loc cine-concertul *Faust*, cu muzica interpretată live de pianistul Jean-François Zygel.

»Pagina 3

Fotografiile zilei

Ți-am pregătit o selecție de fotografii cu o parte dintre momentele surprinse ieri, în prima zi de TIFF.19

»Pagina 9

INFORMAȚII BILETE

VÂNZAREA BILETELOR:

ON-LINE, începând din 22 iulie pe tiff.eventbook.ro și prin aplicația mobilă a festivalului, **TIFF 2020**. Biletele cumpărate prin sistemul on-line sau direct prin aplicație se supun aceluiași reguli prezentate în politica oficială de bilete a festivalului.

DIN PIAȚA UNIRII, începând de luni, 27 iulie 2020:

PROGRAMUL CASIERIILOR FIIND URMĂTORUL:

Luni, 27 iulie – joi, 30 iulie: 10:00 - 20:00;

Vineri, 31 iulie – duminică, 9 august: 09:00 - 00:00.

ATENȚIE!

Recomandăm procurarea biletelor online, pentru prevenirea contaminării cu noul coronavirus SARS-CoV-2. Va exista un singur punct de vânzare a biletelor, în Piața Unirii, ce va fi deschis pe toată perioada de desfășurare a festivalului, conform programului de mai sus.

Toți posesorii de acreditări trebuie să își procure bilete cu valoare zero de la casierile festivalului sau de pe tiff.eventbook.ro.

PREȚURILE BILETELOR

- **Bilet de intrare single** (valabil pentru o singură proiecție, pentru o singură persoană) pentru toate categoriile de spectatori: 20 lei
- **Bilet de intrare combo** (valabil la o singură proiecție, pentru două persoane) pentru toate categoriile de spectatori: 35 lei
- BILETE PENTRU EVENIMENTELE SPECIALE:
- **Bilet pentru proiecțiile din cadrul EducaTIFF:** 15 lei
- **Bilet pentru Gala de deschidere:** 30 lei*
- (Piața Unirii Open Air, 31.07)
- **Bilet pentru Ceremonia de închidere:** 50 lei*
- (Piața Unirii Open Air, 08.08)
- **Bilet pentru Concert Surorile Osoianu și proiecție specială „Lemn”:** 50 lei* (Vlaha, Arkhai Sculpture Park, 07.08)
- **Bilet pentru Concert Vița de Vie și filmul-manifest al lui Ștefan Mandachi „30 de ani și 15 minut”:** 50 lei* (Vlaha, Arkhai Sculpture Park, 08.08)

POLITICA DE ACCES:

Accesul la eveniment se face prin scanarea biletului, fie printat, fie în format electronic, de pe dispozitivele mobile. Accesul este posibil doar pe baza unui bilet valabil la proiecția respectivă.

Pentru proiecțiile cu accesul liber, este necesară procurarea unui bilet cu valoare zero, în limita locurilor disponibile.

În cazul proiecțiilor care apar **sold-out**, vă recomandăm totuși verificarea disponibilității unor extra-bilete **cu două ore înainte de proiecție**, atunci când eventualele locuri rămase neocupate vor fi repuse în vânzare.

ATENȚIE!

Pentru siguranța dumneavoastră, la intrare se va efectua un triaj observațional și nu va fi permis accesul persoanelor care prezintă simptome de infecție respiratorie (tuse, strănut, rinoree). **La intrarea în perimetrul proiecției, se va verifica temperatura fiecărui spectator.** Persoanele care refuză verificarea temperaturii sau a căror temperatură depășește 37,3 grade Celsius nu vor avea acces în perimetrul evenimentului. **Este obligatorie folosirea măștii pe tot parcursul evenimentului!**

Respectarea distanțării de minimum 1,5 metri între persoane este obligatorie de la intrarea în incinta unde se va desfășura proiecția și până la părăsirea locului unde se desfășoară evenimentul. **Nu aveți voie să schimbați amplasamentul scaunelor!**

Vă recomandăm să aveți la voi mască, dezinfectant de mâini, respectiv pelerină și pătură, în caz de condiții meteorologice mai puțin prielnice.

Filmele din cadrul festivalului pot conține scene de sex, violență sau limbaj licențios, astfel că vă recomandăm să verificați descrierea acestora din programul oficial înainte de a cumpăra biletele.

ANULARE BILETE ȘI RAMBURSARE BANI

Biletele achiziționate nu pot fi anulate sau schimbate. Se returnează contravaloarea biletelor doar în cazul în care proiecția este anulată în avans din motive tehnice, condiții meteorologice nefavorabile sau alte cazuri de forță majoră. Urmăriți site-ul oficial al festivalului tiff.ro, respectiv tiff.eventbook.ro pentru informații referitoare la reprogramarea proiecțiilor. Contravaloarea biletelor nu se returnează în situația în care condițiile meteo se deteriorează după începerea proiecției. De asemenea, nu se returnează contravaloarea biletelor nefolosite din pachetul de abonamente.

APERITIFF

Redactor-șef:

Adrian M. Popa

Redactori:

Anca Grădinaru
Cristi Mărculescu
Craița Nanu
Ion Indolean
Laurențiu Paraschiv
Diana Smeu
Ema Onorfei

Ilinca Danciu

Emanuela Susanu

Robert Kocsis

Dana Coțovanu

Graphic design:

Carmen Gociu

Maria Rus

Vasile Pipaș

Tipărit la:

Tipografia Garamond

Proiect cultural finanțat de Ministerul Culturii

Proiect realizat cu sprijinul Primăriei și Consiliului Local Cluj-Napoca

Anunț important!

Filmele programate inițial în pădurea Hoița noaptea, după ora 2, începând de luni, 3 august, vor fi reprogramate în curtea clădirii Echinox de la ora 21:30. Modificările sunt următoarele:

HAILA TATI! (COME TO DADDY)

programat inițial sâmbătă, 1 aug, 02:30, HOIȚA a fost mutat la ECHINOX în data de luni, 3 august, 21:30

REVAȘA (THE COMEBACK)

programat inițial duminică, 2 aug, 02:00, HOIȚA a fost mutat la ECHINOX, marți, 4 august, 21:30

JAFUL SECOLULUI (EL ROBO DEL SIGLO)

programat inițial sâmbătă, 8 aug, 01:45, HOIȚA a fost mutat la ECHINOX, miercuri, 5 august, 21:30

RĂȘINĂ (RESIN)

programat inițial vineri, 7 aug, 01:30, HOIȚA a fost mutat la ECHINOX, joi, 6 august, 21:30

GOANA DUPA BANI (BEASTS CLAWING AT STRAWS)

programat inițial vineri, 31 iul 02:30, HOIȚA a fost mutat la ECHINOX, vineri, 7 august, 21:30

InspiraTIFF, Duminică 2 august

Măine dimineață, de la ora 11:00, la Casa TIFF, te așteptăm la o discuție despre film, sport și nu numai, cu tenismenul Horia Tecău. Intrarea este liberă, în limita locurilor disponibile. Moderator: Mihnea Măruță.

6.5 MILIOANE (JUST 6.5)

programat inițial duminică, 9 aug, 02:00, HOIȚA a fost mutat la ECHINOX, sâmbătă, 8 august, 21:30

TIFF moment

Foto: Vlad Cupșu

CINEMATOGRAFE ÎN AER LIBER

1 → PIAȚA UNIRII OPEN AIR

2 → MUZEUL DE ARTĂ

3 → BĂTHORY

Curtea Liceului Teoretic „Báthory István”,

str. Mihail Kogălniceanu nr. 2

4 → COȘBUC

Curtea Liceului Național „George Coșbuc”,

str. Avram Iancu, nr. 70-72

5 → APÁCZAI

Curtea Liceului Teoretic „Apáczay Csere János”,

str. Ion I. C. Brătianu, nr. 26

6 → EPISCOPIA UNITARIANĂ,

acces din str. Brassai nr. 8-10

7 → USAMV

Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară,

Calea Mănăștur 3-5

8 → IULIUS PARC

str. Alexandru Vaida Voevod, nr. 53 B

9 → CLUB TRANSILVANIA

B-dul 1 Decembrie 1918, nr. 41

10 → HOIȚA

Aleea Muzeului Etnografic

11 → UBB, Curtea Universității Babeș Bolyai, acces din

strada Ion I. C. Brătianu, nr. 22

12 → CASA TIFF

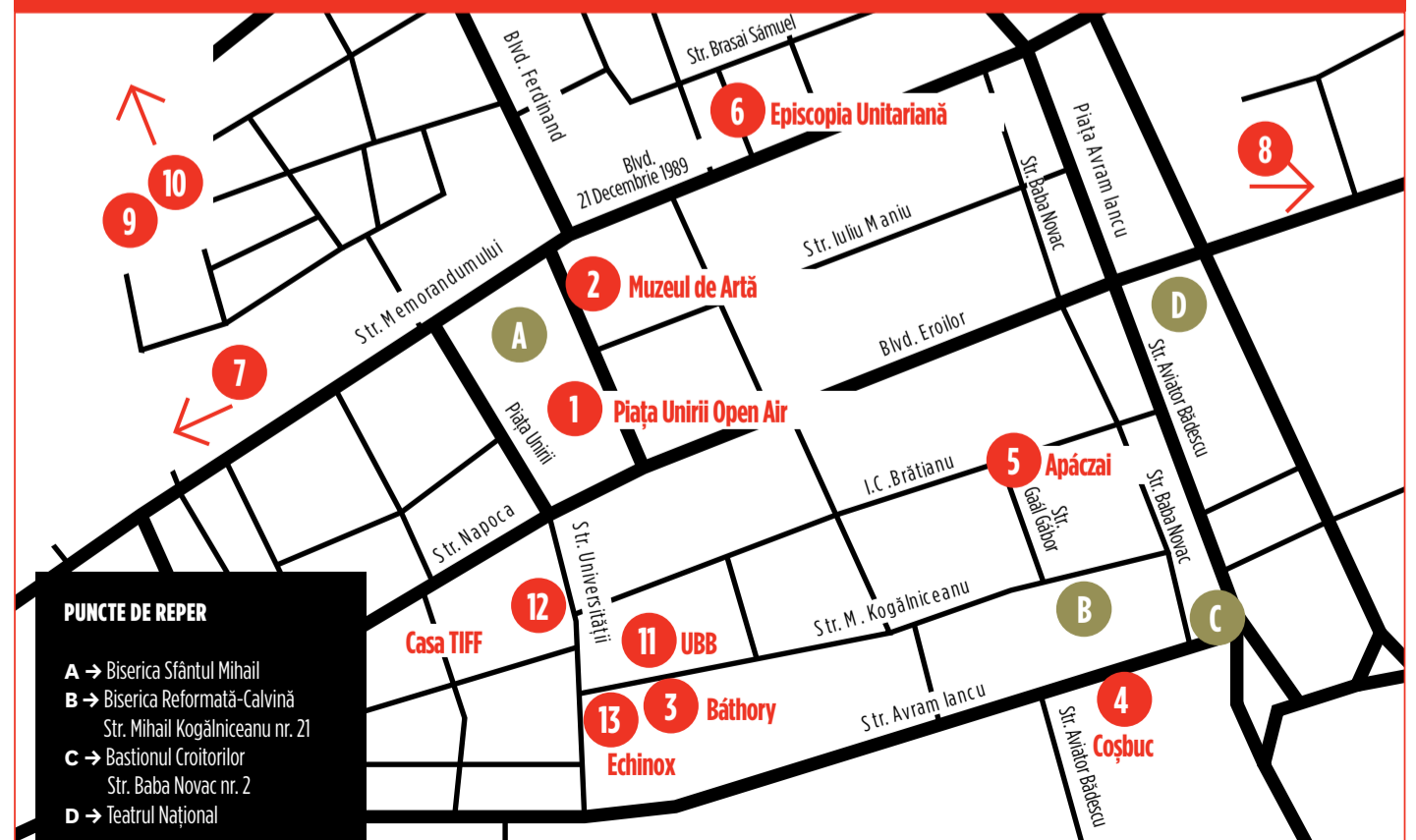
Str. Universității nr. 6

13 → ECHINOX

Str. Universității nr. 7-8

→ BONȚIDA, Castelul Bánffy

→ VLAHA, Arkhai Sculpture Park

Cine-concert la Castel: Clasicul *Faust*, acompaniat live de Jean-François Zygel

Capodopera cineaștului german F.W. Murnau va fi acompaniată live de artistul Jean-François Zygel, un maestru al improvizației, într-un cine-concert special

Curtea castelului Bánffy găzduiește în acest an o proiecție în cine-concert a filmului *Faust* (1926), realizat de legendarul F.W. Murnau înainte de-a emigra în Statele Unite, asemenea altor colegi de generație precum Ernest Lubitsch sau Fritz Lang.

Murnau preia legenda populară despre doctorul Faust, așa cum a fost scrisă și de Goethe în opera sa, pentru a adapta vizual încheștarea dintre bine și rău, dintre Faust și demonul Mefisto. Totul se desfășoară în fundalul unui sat medieval răpus de ciumă, pe care doctorul încearcă să-l salveze prin pactul său. Ceea ce este impresionant la un film ca *Faust* sunt instrumentele scenografice și dramatice care au consacrat expresionismul german, la care Murnau a contribuit în mod

covârșitor, cu filme în direcție *horror*, precum *Nosferatu – Simfonia groazei* (1922). Decoruri colosale, imagini ale diavolului planând asupra satului, supraimpreziuni înșesate cu apariții coșmărești și simboluri religioase, mișcări de cameră care imită zborul, creează o construcție sofisticată și dinamică.

Compozitorul și pianistul francez Jean-François Zygel, unul dintre cei mai buni artiști care acompaniază live filmele mute, vine la Cluj pentru a susține cine-concertul *Faust*. Zygel a inițiat în 2002 cursurile de improvizație la pian la Conservatorul din Paris și a popularizat muzica simfonică în emisiuni radio și TV din Franța. La TIFF, va acompania *Faust* pentru a 12-a oară. Un spectacol de neratat!

Evenimentul se desfășoară în această seară de la ora 21:30, la Bonțida.

Diana Smeu

REGINA MARIA
iubeste Clujul!

Cinefilii știu
ce înseamnă **un nou val**.
Musai să păstrăm distanța.

#filmuleterapie #cogniTIFF #comportamentala
reginamaria.ro — 021 9268

DANIEL AUTEUIL GUILLAUME CANET DORIA TILLIER FANNY ARDANT

FESTIVAL DE CANNES
HORROR COMPETITION
SELECTION OFFICIELLE 2019

CAFÉ BAR

PAR AMOUR DU CINÉMA

LA BELLE ÉPOQUE
UN FILM DE NICOLAS BEDOS

La TIFF 2020 cu sprijinul TV5MONDE

TV5MONDE
europe.tv5monde.com/ro

f TV5MONDEROMANIA

COMPETIȚIE

Nici taberele de nudiști nu mai sunt ce-au fost

De la tatăl său nudist, Patrick (Kevin Janssens) a moștenit talentul de-a face tâmplărie, de a repara instalații electrice și de a monta instalații sanitare îmbrăcat doar cu doar o cămașă descheiată la toți nasturii. De la mama sa oarbă, Patrick a preluat nevoia de a ști că lucrurile sunt fix la locul lor. Nevoie cât se poate de justificată în cazul mamei, dar cât se poate de obsesiv-compulsivă în cazul fiului. Când tatăl lui moare, Patrick moștenește un camping destinat naturiștilor și naturistelor, dar este mult mai preocupat de găsirea ciocanului său, furat de o mână criminală (și nudistă). Obsesia lui Patrick și ancheta demnă de romanele Agathe Christie, cauzează valuri, frisoane și violențe între nudiști, nudiști și Patrick, Patrick și tot restul universului.

Debutul în lungmetraj al lui Tim Mielants are toate atuurile și chichițele unui film belgian: umor negru, zero pudori, pusee ocazionale de suprarealism spontan, tupeul de a fi simultan atât grotesc, cât și adorabil. Kevin Janssens execută abil un Patrick departe de-a fi simpluț, ca majo-

ritatea protagoniștilor de comedie. Umorel evită cu obstinație zona mult prea facilă a glumelor cu nudiști. Explorează însă zona relațiilor și a situațiilor dintre personaje, sondează eficient conflictele de grup (și nudiștii au pretenții de la cazare, fixații nesănătoase și prostul obicei de a fura, deci numai de pace nu poate fi vorba). De remarcat rolul secundar de comisar mărinimos de poliție, executat *con gusto* de Bouli Lanners. De remarcat și că vârsta medie a nudistului european este de 57 de ani. Și nu în ultimul rând, că Mielants identifică două tematici din filmul său: doliul și găsirea unui scop în viață, mai exact șarmul unei existențe fără obiective clare, al căror exponent este protagonistul Patrick. Filmul poate fi văzut astăzi de la ora 21.30 la USAMV și miercuri, 5 august, începând cu ora 23.45, la Băthory.

Cristi Mărculescu

EXEUNT: Videopoem performativ, într-o atmosferă digital dream

Teatrul independent Reactor prezintă publicului TIFF un spectacol inedit, jucat pe o altă scenă și proiectat live pe ecranul din curtea Muzeului de Artă. Doar că spectatorii vor avea parte de o surpriză spre final...

În perioada pandemiei, teatrul a fost nevoit să-și suspende activitatea pentru o perioadă încă necunoscută de timp. În aceste luni s-a încercat, însă, realizarea mai multor spectacole on-line. Unii spun că acestea nu pot fi numite spectacole de teatru, alții cred că e cea mai bună variantă prin care teatrul poate supraviețui.

Teatrul independent *Reactor de creație și experiment* din Cluj-Napoca intitulează un astfel de spectacol ca fiind *videopoem performativ*, într-o atmosferă digital dream. Bobi Pricop, regizorul acestei creații artistice, surprinde stările prin care am trecut cu toții în acest an printr-o formă de teatru on-line intim și profund. Prin intermediul programului „Postuman. Abordări performative” finanțat de AFCN, depășește convențiile clasice de orice natură, folosindu-se de mijloacele de comunicare cele mai moderne, manipulând audio-vizualul într-o manieră complet diferită decât ne-a obișnuit această artă până acum.

Exeunt dispune de un decor, așa cum o face orice spectacol de teatru; doar că e un altfel de decor, unul care ar fi fost dificil de realizat în realitate pe scenă. Luminile, datorită mijloacelor tehnologice de care dispun realizatorii, capătă aici o nouă însemnătate, având puterea de a acapara întregul „spațiu de joc”. Voicile actorilor și actorii în sine renunță la orice „perete” dintre ei și spectatori (paradoxal, având în vedere că sunt, în mare parte, filmați) și, mic spoiler: vor apărea și în persoană, transpunând videopoemul în realitatea imediată a spectatorilor.

Cu siguranță echipa de la Reactor a deschis porțile unei noi forme de teatru-video de care era nevoie, o resuscitare conceptuală a unei arte performative puternic afectată de contextul actual.

Veți putea urmări spectacolul duminică, 2 august, la ora 19:00, în curtea Muzeului de Artă și joi, 6 august, la aceeași oră și în aceeași locație.

Ema Onofrei

EQ

Primul automobil electric este o experiență. Asigură-te că e de neuitat.

Noul Mercedes-Benz EQC. Fascinant, de oriunde l-ai privi: de la design-ul exterior cursiv și impunător, până la cel interior, unde atenția la detalii creează o experiență unică. Inovator, din orice perspectivă: de la cele două motoare electrice care funcționează în armonie, până la interfața intuitivă, care învață în permanență pentru a se adapta ție și stilului tău de viață. www.mercedes-benz.ro/EQC

EQC 400 4MATIC: consum de curent în kWh/100 km (în regim mixt): 22,4 - 25; emisii de CO₂ în g/km (în regim mixt): 0.¹⁾
¹⁾ Valorile comunicate au fost stabilite conform procedurilor de măsurare impuse. Consumul de curent și autonomia au fost determinate pe baza Regulamentului (EC) nr. 2017/1151. Consumul de curent și autonomia depind de configurația autovehiculului. Autoturismul din imagine este cu titlu de prezentare.

IntergoatIFF

Lună Plină. Povești îngrozitor de bune!

Categoria Lună Plină este dedicată poveștilor distopice, adresându-se fanilor de horror sau fantasy. Artur Brzozowski, curatorul secțiunii, prezintă pe scurt ce filme terifiante ne așteaptă... în întuneric.

Ce fel de povești ai căutat?

În faza de selecție a secțiunii Lună Plină, am fost în special interesat să găsec filme care spun o poveste interesantă. *Come To Daddy*, de exemplu, spune o poveste aparent banală despre reunirea unui tată și a copilului său. Cu toate acestea, povestea este spusă într-un mod atât de apăsător, încât aproape îți poți imagina că poate semăna cu unul dintre visele lui Quentin Tarantino.

Mai mult, mi-am propus să selectez un program divers dintr-o mare varietate de țări, care s-a dovedit a fi o adevărată provocare. Cu toate acestea, am reușit să găsec câteva pietre de temelie în locuri neașteptate: *The Antenna*, un horror distopic turc despre o stare de supraveghere evazivă, este una dintre ele.

Ce teme putem identifica în selecție?

Ar putea fi împărțită în două sub-categorii principale. În primul rând, titlurile abstracte, cum ar fi *Deerskin* de Quentin Dupieux, a cărui nucleu este povestea unui criminal obsedat de sacoul său de piele; poate fi vorba, de asemenea, de o serie de evenimente nefericite din filmul coreean *Beast Clawing To Straws*.

Pe de altă parte, publicul va fi angajat și în subiecte mai serioase: *Pelican Blood*, de exemplu, va captiva spectatorul cu povestea unei relații mamă-fiică profund tulburată (pe puțin spus).

Un alt punct culminant: primul horror zombie din Venezuela. *Infection* spune povestea actuală (ceea ce o face și mai deranjantă) despre un focar epidemic al unui virus rabic rar. Doar pentru a mă face înțeles, am selectat acest titlu înainte de a începe toate acestea. :)

Pe scurt, ce ne așteaptă... în întuneric?

Dacă sunteți în căutarea unei surprize, *Come To Daddy*. Dacă trăiți pentru „wtf moments”, *Deerskin*. Căutați imaginea excelentă din mult-iubitul *Parasite*? Atunci, *Beast Clawing To Straws*. Dacă iubiți copiii... încercați să evitați *Pelican Blood*. Dacă puneți familia mai presus de orice... *Resin* vă va da de gândit.

Filmele din secțiunea Lună Plină pot fi vizionate începând de azi și până sâmbătă, 8 august.

Emanuela Susanu

LUNĂ PLINĂ

Sânge de pelican / *Pelikanblut*

Drumul spre iad e pavat cu bune intenții: ce se întâmplă când ești femeie miloasă și-l adopți pe exorcistu' din Ucraina.

Personajele: Wiebke (Nina Hoss, actrița germană cea mai premiată prin festivaluri și plimbată prin filme arthaus), femeie dărză, dresoare de cabaline și mamă adoptivă. Nicolina, fiica cea cuminte adoptată din Ucraina. Nu în ultimul rând Raya, al doilea import, proaspăt sosită din același spațiu ucrainean.

Situațiunea: paradisiacă inițial: când Wiebke se bucură (în slo-mo auriu) de familia sa extinsă iar ulterior de-a dreptul infernală, când dresoarea de cai se dovedește incapabilă de-a dresa bestia nou adoptată. Ar trebui să renunțe? Da. Dar nu o poate face și fie din milă, fie din orgoliu, nu conține să renunțe la Raya.

Contextul: cinematografic suntem la

începuturile unor pledoarii pentru „copiii problemă” (*System Crasher* deschide trendul), din regie ceva ce începe ca dramă deraiază în haos și supranatural, trecând printre momente afectate în stil tenebros, iar emoțional evident glisăm între empatie și suspans.

Pelikanblut este a doua incursiune în zona de groază și mister a regizoarei Katrin Gebbe, după *Tore tanzt* (2013) și pare a-și negocia cu autoarea o încadrare sau o direcție, tot avasând fie spre melo, fie spre horror, fie spre dramă festivalieră. Ce nu-i negociat și este de-a dreptul ne-nenegociabil este turul de forță al Ninei Hoss, care duce în spate filmul chiar și atunci când regia îngroașă grotesc momente, iar scenariul deraiază printre indecizii.

Cristi Mărculescu

PIATA LIDL
PROSPETIME, ZILNIC

**Actorii LIDL
îți dau întâlnire la
TIFF, Cluj Napoca
31.07 - 09.08.2020**

Vino la LIDL Hub în Piața Unirii și intră în distribuția filmului nostru.

TIFF.19 meriți să fii surprins

D*eerskin* este fix ceea ce sugerează titlul, cel puțin în ceea ce privește firul narativ. În profunzime, însă, este despre singurătate, despre depășirea unor limite ale normalității și despre incapacitatea de a conștientiza răul.

O pasiune devine dăunătoare atunci când nu mai poți vedea nimic altceva în fața ochilor. Soția, societatea, bunul simț, chiar și moartea dispar din fața supremei adorații față de... piele. Piele de căprioară. Forma preferată e jacheta, dar sunt acceptate și alte articole vestimentare. Nu, nu avem de-a face cu o nișă neinteresantă, ci cu o situație prin care poate trece oricare dintre noi într-un moment de cumpănă și de maximă singurătate. Fructul nebuniei poate să difere.

Atmosfera filmului regizat de Quentin Dupieux îți induce o stare de neliniște

prin intermediul protagonistului, subliniată de ușurința cu care acesta realizează fapte inimaginabile. Are parte și de momente comice care mai destind atmosfera, pentru a fi încărcată din nou cu nesiguranță. Dar, până la urmă, acestea sunt stările pe care un film horror trebuie să ți le ofere, nu?

Deerskin, filmul a cărui scenă de după generic îți va face cel puțin piele de găină, te va determina să vorbești despre el, să le povestești pretenilor ce poate singurătatea să facă dintr-un om, liniștindu-te, totodată, că tu nu te găsești în această situație. Cel puțin, nu acum.

Filmul va putea fi urmărit duminică, 2 august, la ora 00:00 la Castelul Banffy din Bonțida și joi, 6 august, la ora 00:15, în locația din pădurea Hoia.

Ema Onofrei

FĂRĂ LIMITĂ

Criminal Man

O minte criminală

Cinema-ul de artă are puterea să ne facă să vizualizăm existențe invizibile și să ne reveleze gândurile ascunse și mecanismele psihologice ale celor mai obscure minți. E ceea ce-și propune și reușește regizorul georgian Dmitry Mamuliya la doar al doilea său film (după excelentul *Another Sky*). Cineastul se aventurează pe terenul riscant al thriller-ului psihologic, atmosferic, cu o piesă de arthouse sumbru și pretențios, ce refuză compromisul, prezent în selecțiile festivalurilor de la Veneția și de la Salonic.

Giorgi, un inginer de 28 de ani, duce o viață perfect banală. Într-una din zile, devine martorul uciderii unui fotbalist faimos și ține pentru el această descoperire, până când televiziunea o transformă în știre. Devine obsedat să descopere asasinul și, de aici, dezvoltă o legătură bolnăvicioasă cu cadavrul victimei. Dacă prima parte a filmul închipuie un thriller detectivistic ce are în miez o investigație amatoare, cea de-a doua merge și mai departe, încercând să ne arate

până unde poate duce o obsesie macabră: până la abandonarea oricărei urme de morală și la căpătarea unei minți criminale. *Criminal Man* este unul dintre cele mai solicitante și mai interesante titluri de la această ediție: se plasează undeva între *A fost odată în Anatólia* și *Aurora*, dar are în plus nuanțe dostoevskiene pentru că-și propune să descopere originea răului din sufletul unui nefericit. Atmosfera damnată te înconjoară ca o păclă rece, stranie, grație imaginii realizată de Anton Gromov și de Alisher Khaidkhodzhaev ce reușesc un veritabil tur de forță vizual. Ritmul lent, meditativ și lipsa dialogurilor mai ales în cea de-a doua parte, construiesc treptat și subtil portretul răvășitor al unui tânăr fără însuși care se degradează, fatal. Totul se întâmplă sub ochii noștri care se substituie privirii de voaier a unui ucigaș în devenire. Filmul rulează sâmbătă, 1 august în Hoia de la 21.30 și duminică 2 august în curtea liceului Apăczai.

Anca Grădinariu

Bitter Love. Croaziera iubirii

CE SE ÎNTÂMPLĂ, DOCUMENTARULE?

Boardul unui vas de croazieră este spațiu deschis pentru iubire. Pasagerii urmăresc în fiecare zi cum se răscolesc valurile Volgăi, dar cu coada ochiului privesc spre celelalte persoane de pe vas. Izolați pentru câteva săptămâni, fiecare încearcă să-și găsească aici sufletul pereche. Documentarul lui Jerzy Sladkowski se apropie de câțiva dintre acești pasageri, care își destăinuie reciproc trecutul amoros sau speranțele că se vor îndrăgosti acum ori de bătrânul cu nas acvilin, sau de femeia care știe de versiunea cărții Anna Karenina, imaginată din perspectiva bărbaților din viața ei.

Filmul este legat prin tandemul cadrelor picturale ale malurilor umede, rusești și cadrelor strânse cu pasagerii vasului. Suntem mereu foarte aproape de aceste persoane, le putem observa trăsăturile și expresiile milimetrice, în momente vulnerabile. Discuțiile au loc fie în restaurant, atunci când nu este nimeni prin apropiere, în cabinele înguste sau pe punte. Rar putem vedea

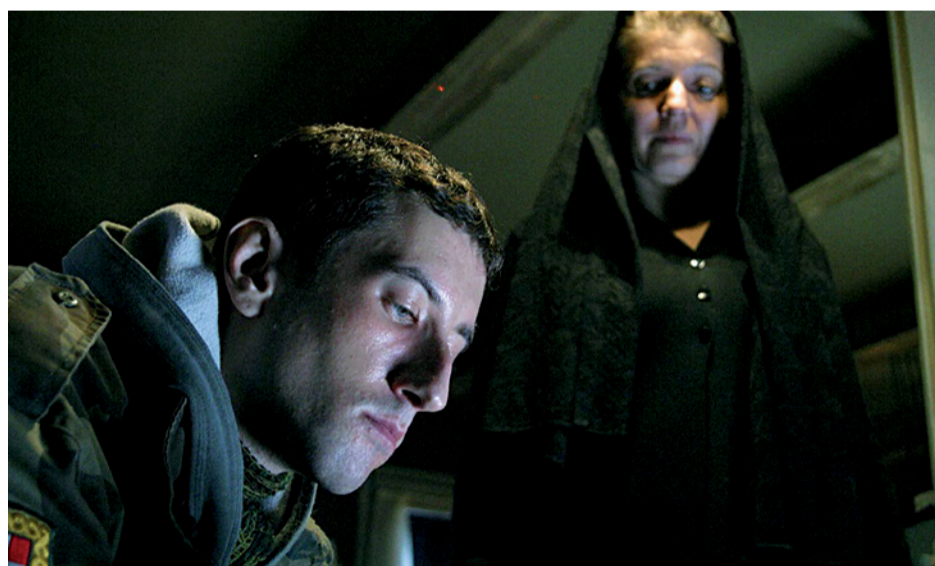
câte unul dintre pasageri în singurătate, iar atunci camera se îndepărtează, filmând printre draperii și prin cadrele ferestrelor. Așa cum descoperă filmul, iubirea nu este niciodată prea tandră sau prea îngăduitoare. Pasagerii dezvăluie pe rând neștiutele relațiilor de lungă durată, ale căsătoriilor și incompatibilităților, uneori cu eforturi emoționale dureroase. Chiar dacă poveștile curg bulversându-și în multe dăți povestitorii, altele se tăvălesc în umor sau ritualuri de desfacere a farmecelor, care vin la pachet cu tarot și garnisiri cu sare.

Bitter Love se așază precum un voiaj lent, unde dialogurile de pe punte deconstruiesc intimitățile relațiilor heterosexuale din Rusia contemporană. *Filmul poate fi vizionat sâmbătă (1 august), de la orele 19:30, la Muzeul de Artă. O a doua proiecție va avea loc duminică (9 august), de la orele 23:45, în curtea Colegiului Național „George Coșbuc”.*

Diana Smeu

3x3

Un singur martor e de ajuns

Regizorul croat Vinko Bresan se prezintă pe frontul lui 2003 cu *Witnesses (Martori)*, un film ale cărui arme nu sunt doar actorii, imaginea sau sunetul, ci mai ales modul în care este prezentată acțiunea.

Filmul dispune de o tehnică neobișnuită prin care reușești să vezi toate perspectivele personajelor, aduce piste noi și întorsături de situație imprevizibile. Se apropie foarte mult de mințea umană: ai impresia că cei doi oameni din fața casei tale vorbesc despre tine, când de fapt aveau un total alt subiect.

Intervine, în momente cheie, pianul sau vioara. Sinceritatea actorilor, dar și aparenta inocență a fiecărui personaj ne bulversează și ne provoacă. *Witnesses* ur-

mărește investigația unei crime despre care cunoaștem toate detaliile de la început și, cuminiți, îl privim pe polițist cum încearcă să găsească noi indicii. Mai-mai că ne simțim martori, dacă nu chiar făptași. Cu cât trece mai mult timp, cu atât ies la iveală dedesubturi mult mai șocante decât crima în sine.

E un puzzle de care ne dăm seama prea târziu pentru a ne aminti dacă am observat și alte piese lipsă. Putem doar să-l lăsăm să se desfășoare, recunoscând faptul că am fost prinși cu garda jos.

Filmul va putea fi urmărit o singură dată, în ziua de sâmbătă, 1 august, la ora 21:30, în curtea Muzeului de Artă.

Ema Onofrei

TIFF.19 PIAȚA UNIRII

31.07—09.08.2020

<p>Vineri, 31 Iulie 21:00 GALA DE DESCHIDERE CEI MAI FRUMOȘI ANI La Belle Époque Franța, 2019 r: Nicolas Bedos 115'</p>	<p>Miercuri, 5 august 21:30 PARAZIT Parasite Coreea de Sud, 2019 r: Bong Joon-he 132' Oscar pentru Cel mai bun film Palme d'Or</p>
<p>Sâmbătă, 1 august 21:30 TRADUCĂTORII Les traducteurs Franța, Belgia, 2019 r: Régis Roinsard 105'</p>	<p>Joi, 6 august 21:30 ÎN PREZENȚA ADULȚILOR Adults in the Room Franța, Grecia, 2019 r: Costa-Gavras 127'</p>
<p>Duminică, 2 august 21:30 SOTII DE MILITARI Military Wives Marea Britanie, 2019 r: Peter Cattaneo 112'</p>	<p>Vineri, 7 august 21:30 CORPUS CHRISTI Polonia, 2019 r: Jan Komasa 116'</p>
<p>Luni, 3 august 21:30 LA DOLCE VITA Italia, 1960 r: Federico Fellini 174'</p>	<p>Sâmbătă, 8 august 20:30 DECERNAREA PREMIILOR CONCERT SURORILE OSOIANU PROIECȚIE PINOCCHIO Italia, Franța, Marea Britanie, 2019 r: Matteo Garrone 125'</p>
<p>Marti, 4 august 21:30 DIABOLUL NU EXISTĂ There Is No Evil Germania, Iran, Cehia, 2020 Mohammad Rasoulof 150' Ursul de Aur, Berlin</p>	<p>Duminică, 9 august 21:30 ÎNCHIDEREA OFICIALĂ STERGE ISTORICUL Delete History Franța, 2020 r: Benoît Delépine, Gustave Kervern 110'</p>

biliește imediat superioritatea și puterea personajului principal - Don Corleone — care își mângâie taticos pisica în timp ce cântărește termenii unei răzbunări.

Nu doar un final prost poate strica un film, ci și un început ratat. Gândiți-vă la favoritul vostru. Care a fost momentul exact când v-a prins? Nu cumva de la primul minut? Sau de la primul cadru? *Goodfellas*, o pelicula brutală, debutează nu cu un masacru, ci cu o pălăvrăgeală banală, dar și cu un zgomot intrigant venit din portbagaj. Este sunetul unui Scorsese care transformă, din nou, filmul de gangsteri în ceva vital. „*As far back as I can remember, I always wanted to be a gangster.*”

The Player, meta-filmul lui Altman, își fixează premiza satirică în primele 5 minute: într-un plan secvență, Fred Ward deplânge dispariția planurilor secvență din cinema. Ca să atragi atenția, nu trebuie să bagi neapărat degetele în ochi cu efecte speciale de mare buget — e suficient un vis în care eroul își ia zborul, ca un balon, din mașina blocată în trafic. O să înțelegi ce spun văzând sau revăzând la această ediție 8 1/2 al lui Fellini Fără nicio explozie sau imagini șocante, deschiderea lui M de Fritz Lang este insuportabil de intensă. Și totul e sugestiv... Ultima voce pe care aștepti s-o auzi în introducerea unui film este cea a unui mort care-și povestește viața, dar fix asta face *noir*-ul *Sunset Boulevard* din 1950. Cine ar putea uita felul în care irupe pe ecran exuberantul Travolta, în *Saturday Night Live*? Pașii de dans disco de generic dau ritmul, dar nu și tonul unei povești cu mult mai sumbre decât lasă să se înțeleagă primele imagini.

Din când în când, în timpul preselecției dau de o rara avis: un film cu debut promițător care continuă în același mod și atunci satisfacția mea e supremă. S-a întâmplat cu bulgărescul *Rounds*, pe care vi-l recomand cu pasiune.

Începe cu o scenă de o banalitate perfectă care se transformă în comedie neagră și care te face să râzi printre frisoane: doi polițiști vorbesc despre viața sexuală sub comunism în timp ce încearcă să scape de un cadavru. Aventurile de o noapte ale unei parcare de poliție sunt îmbibate într-un sarcasm politic și social ce mi-a amintit de „râsu-plânsu” lui Pintilie. O frescă caustică, excesivă, hiper-realistă a Bulgariei de azi care ne va părea (ne)firesc de familiară. Nu veți pierde timpul. Și e important: la urma urmei, un film ne cere să investim ore bune din viața noastră. O viață pe care, în aceste vremuri existențialiste, o simțim din ce în ce mai îngustă.

Anca Grădinaru

Începe cu un bang

Ce film hollywoodian de azi ar mai avea curajul să înceapă cu o scenă în care o femeie se masturbează sub duș, așa cum a îndrăznit Brian De Palma, în *Dressed to Kill*, acum 40 de ani? Sper că v-am captat atenția. Și maestrul De Palma și eu, un jurnalist, știm că trebuie să vă incităm chiar de la primul cadru/paragraf. Această învățătură e cu atât mai relevantă azi, într-o epocă a gratificărilor instantanee.

Așadar, primul meu articol din cea mai bizară ediție de festival din istorie (și doar faptul că TIFF-ul există, acum, e un clenci suficient de bun ca să vă atragă spre el) vorbește despre începuturi. Dacă am învățat ceva de când fac parte din comitetul de preselecție, unde am de văzut peste 50 de filme într-o perioadă scurtă, este importanța scenei de deschidere. Și dacă ar fi să dau un sfat unui tânăr regizor care vrea să fie selecționat, i-aș spune: vrăjește-mă din prima. Sau, mai degrabă, lovește-mă. Cu orice: cu un cadru frapant, cu o replică scilipitoare, cu o senzație inconfortabilă sau o declarație neașteptată. Dă-mi o deschidere memorabilă, intrigantă, și sunt în stare să rabd un film prost doar cu speranța că restul va fi la fel. Prinde-mă în pumn și nu-mi da drumul.

Puține capodopere încep prost și își revin după un start ezitant (îmi vine în minte doar *Moartea Domnului Lăzărescu*). Quentin Tarantino, de pildă, e un maestru al scenelor de deschidere: cea de la *Inglourious Basterds* este șocantă, hăituitoare și diabolic de șarmantă. Chiar mai bună decât orice urmează. Un „opening scene” poate fi mai zguduitor decât climaxul. Începutul lui *2001: A Space Odyssey* (proiectat în Piața Operei, în 2012) a devenit iconic pentru că la un moment dat, un monolit straniu, negru, își face drum prin spațiu și timp, iar oame-nii maimuță descoperă armele și crima. Ei bine, mai e și muzica. Una dintre cele mai memorabile inițieri se întâmplă (evident, deloc întâmplător) într-unul dintre cele mai bune filme făcute vreodată: sta-

hello,
filme pe care ți le
amintești o viață!

hello,
contactless

Plătește cu cardul tău Mastercard la TIFF, trimite valoarea tranzacției prin sms la 1704 și poți câștiga abonamente TIFF unlimited pe 1/3/6 luni.

Promotie valabilă în perioada 31 Iulie – 9 August 2020 la toate punctele de plată TIFF fizice și online, din Cluj Napoca. Valoarea comercială brută a premiilor este de 12,025 lei. Consultă regulamentul campaniei disponibil cu titlu gratuit pe www.mastercard.ro.

Din dragoste pentru cinema

Așa cum povestea criticul de film Tullio Kezich, la Fellini, criza vârstei de mijloc a venit mai târziu, la 40 de ani, pe când termina de savurat laurii culeși pentru cel mai recent film al său, *La dolce vita*. Dacă până atunci noile filmele sale prindeau viața pe măsură ce lucra la cele de dinainte, de data aceasta nu s-a mai întâmplat așa. Avea să trăiască o adevărată variantă regizorală a blocajului scriitoricesc. Echipa sa de scenariști i-a înmănat *La bella confusione*, o comedie despre un scriitor între două vârste care nu reușește să-și termine romanul și e prins într-un triunghi amoros. Numai că Fellini era plictisit de scriitorii care frecventau cafenelele de pe Via Veneto, nici măcar nu-i citea, iar Marcello Mastroianni tocmai jucase un scriitor în filmul lui Antonioni, nu-i putea cere s-o facă din nou. „O să ajungă să creadă că e unul și-o să scrie un roman”, se scuza el. A durat ceva până să ia o decizie: scriitorul avea să fie, de fapt, un regizor. Lui Fellini i-a venit apoi ușor să se povestească pe sine. A dat o notă grotescă tonurilor comice și a inclus în el toate obsesiile sale, de la dragostea pentru femei și excentric la ideea de viață ca spectacol de circ, după care l-a numit, abstract, *8 1/2*.

Mai bine de șaiszeci de ani mai târziu, atât statutul său de capodoperă a celei de-a șaptea arte, cât și influența asupra culturii pop și nu numai rămân incontestabile. Fără *8 1/2* poate că n-am mai fi simțit așa puternică magia cinemaului și n-am mai fi visat că putem zbura, și fără îndoială că tot ce cunoaștem astăzi ar fi

arătat câtuși de puțin diferit. Mulți au fost regizorii care, sub vraja sa, au ajuns să-și contemple opera și meseria și să creeze propriile variante ale filmului lui Fellini: Fassbinder, Truffaut, Bob Fosse, Woody Allen și, mai recent, Almodóvar, sunt doar câțiva dintre ei. Fără *8 1/2* Thurman și Travolta poate c-ar fi valsat în *Pulp Fiction*, David Lynch n-ar mai fi făcut *Twin Peaks*, Charlie Kaufman s-ar fi apucat de scris direct romane, cei de la R.E.M. s-ar fi inspirat din *The Birds* pentru clipul de la *Everybody Hurts*, iar Alec Secăreanu n-ar mai fi fost fugărit de paparazzi în spotul TIFF. Dar lumea e a lui *8 1/2* și noi doar trăim în ea!

8 1/2 va fi proiectat astăzi, 1 august, de la 21:30 la Coșbuc, și duminică, 9 august, de la 23:45 la Episcopia Unitariană.

Laurențiu Paraschiv

FĂRĂ LIMITĂ

Tineretea, la vârsta a treia: *Thalasso*

Prezentat la San Sebastián și Varșovia, *Thalasso* reunește două mari staruri ale culturii franceze actuale: Michel Houellebecq și Gérard Depardieu. Cei doi se joacă pe ei și se întâlnesc *accidental* la un centru de terapie cu apă de mare.

Jordan Mintzer de la Hollywood Reporter remarcă estetica inedită, profund realistă, pentru care optează regizorul Guillaume Nicloux: „filmă aproape ca un documentar, cu directorul de imagine Christophe Offenstein capturând povestea în lumina naturală specifică unui reality show, *Thalasso* oscilează constant între absurd și trist, între monotonie și farsă totală”.

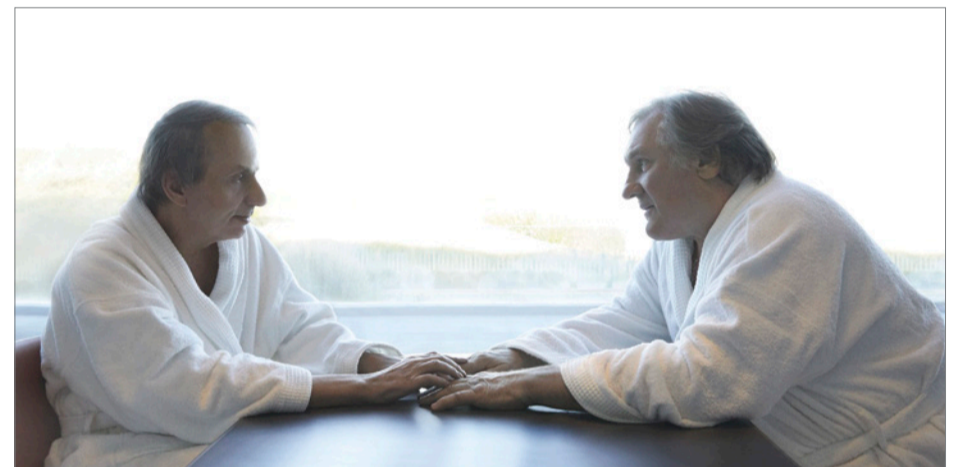
Filmul vorbește, așadar, despre absurdul și nostalgia din viața unor oameni care conștientizează cât de important este să își păstreze spiritul tânăr și pozitiv. Aceasta este o continuare a savuroasei povești începută cu *The Kidnapping of Michel Houellebecq* (2014), unde scriitorul era vânat de trei răpitori amatori.

Mult mai așezat ca primul proiect al seriei, *Thalasso* amintește de formula pe care Paolo Sorrentino o aplica în *Youth*: geriatrici bogați la tratament. Este o combinație din care nu poate să nu iasă un umor negru nuanțat, presărat cu ceva melancolie. Este un cocktail care facilitează amintiri de suflet împărtășite la ceas de seară și înecarea tratamentului medical în mult-mulț vin.

Fără să își propună să fie prea grav sau înverșunat, filmul semnat de Nicloux are calitatea de a ne descreți frunțile în aceste vremuri turburi.

Filmul rulează în această seară de la ora 21:30, la Club Transilvania, și sâmbăta viitoare, 8 august, de la aceeași oră, la USAMV.

Ion Indolean

EXIMTUR
COMPANIA DE CALĂTORII

UNIGLOBE
Global Partner

Viața ca în filme.
Atunci când ești în vacanță.

J'adore

TIFF

1664 BLANC

CONSUMA RESPONSABIL
18+

TIFF moments

SUPERNOVA

Jaful secolului

Cu toate că *The Heist of the Century* (*Jaful secolului*) redă povestea reală a unui jaf perfect, regizorul argentinian Ariel Winograd pare să spună că banii sunt până la urmă doar hârtii colorate.

Cinci bărbați cu personalități mega-diferite se pregătesc, cu o seară înainte, de eveniment: unul se bucură de o cină liniștită în familie, altul se roagă lui Dumnezeu, Fernando Araujo, inițiatorul, meditează, iar cel cu experiență în ale *faptelelor*, Mario Sellanes, exersează în oglindă cum o să vorbească cu ostaticii.

Fernando trăiește tot timpul clipa și vede în acest jaf sensul pe care l-ar putea căpăta existența sa; firea lui hiper-activă îl face un bun soldat și un om de încredere. Mario pare *the brains of the operation*:

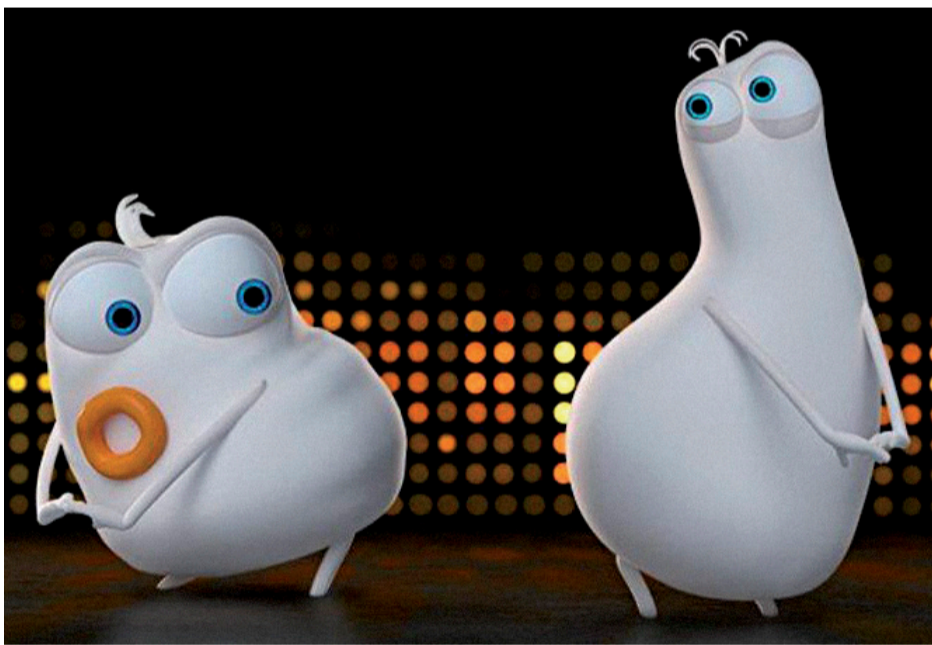
mereu pregătit, e capabil să își controleze emoțiile în negocierea cu poliția și știe să intre pe sub pielea oamenilor. Felul lui de a fi îl face un tâlhar simpatic.

Cunoscător bun al psihicului uman, speculează vestea că o ostatică-bătrânică își are ziua de naștere și convinge poliția să îi cânte la mulți ani. Astfel de scene amuzante și bine construite sunt menite să delecteze publicul și să mai detensioneze din atmosferă. Așa că așteptați-vă la o replică pe măsură a serialului de mare succes *La casa de papel*.

Filmul rulează în data de în 1 august la Băthory de la ora 21:30 și în data de 5 la Echinox de la ora 22:00.

Robert Kocsis

Cine sunt Millidge și Doig?

Anul acesta, Millidge și Doig împlinesc 14 ani. Bine-cunoscutele personaje Orange PrePay au debutat la TV în 2006, iar de atunci au apărut în peste 30 de spoturi publicitare.

S-ar putea să fie printre cele mai iubite și longevive personaje din publicitatea românească!

„Părinții” lui Millidge și Doig sunt Reece Millidge și Stuart Doig, angajați în acea perioadă la agenția Wieden & Kennedy Londra. Cei doi nu le-au împrumutat doar numele celor două simpatice personaje, ci și o parte din trăsăturile lor. © Doar că în schițele inițiale, aceștia erau albaștri. Iar vocile lor, deși par a fi diametral opuse,

sunt improvizate de aceeași actriță într-un studio.

Millidge și Doig sunt preferații copiilor, dar au lipici și la adulți. Spotul TV „Dansează cu Millidge și Doig” a ajuns cel mai vizionat videoclip de pe YouTube în 2014, la doar 1 lună după lansare. Iar în 2015, cu ajutorul clienților PrePay, Orange România a donat 100.000 de euro elevilor de liceu cu rezultate impresionante la matematică. Cu siguranță, Millidge și Doig vor mai avea rezultate impresionante și în viitor!

PIAȚA UNIRII

Traducătorii: intenții neîmplinite

Nouă traducători din diferite colțuri ale lumii sunt închiși într-un buncăr pentru a pregăti traducerea simultană a ultimului volum al trilogiei de mare succes *Dedalus*, concepută de un scriitor a cărui identitate e necunoscută. Pentru ca nicio informație despre acțiunea romanului să nu ajungă la fanii înfocați, acestora le sunt confiscate la intrare toate dispozitivele electronice, iar accesul la internet al computerelor de pe care lucrează este blocat. Mai mult, manuscrisul le este dat cu țărâta, câte douăzeci de pagini pe zi, în caz că procesul va fi deturnat, marea lansare să nu fie compromisă. Numai că, după câteva zile în care totul pare să meargă așa cum era plănuț, regizorul și co-scenaristul Régis Roinsard taie și sare în timp două luni, unde îl vedem pe editorul care a pus la cale întregul proces în incinta unei închisori. Ceva a mers prost, dar ce? Aflăm imediat că acesta a primit un mesaj de răscumpărare, cu cinci milioane de euro, a primelor zece pagini alături de un indiciu care pare să îl învinuiască pe unul dintre traducători. Refuzând oferta, numărul paginilor cu care e amenințat că vor ajunge pe internet începe imediat să crească, și la fel și suma cerută.

Alternând cele două planuri temporale cu *flashback*-urile, Roinsard vine cu răsturnare de situație după răsturnare de

situație, mutând vina de pe un personaj pe altul. E o poveste de tip *whodunit* în tradiția celor imaginate de Agatha Christie care funcționează o perioadă, însă pe măsură ce dezvăluirile cresc la număr, își pierde din credibilitate. De altfel, aceasta e și principala problemă cu *Traducătorii*, anume că începe să-și confunde forma și stilul cu cele ale romanului de duzină în jurul căruia se-nvârte acțiunea. Dialogurile sunt adesea livrești sau lipsite de substrat, iar personajele sunt caricaturale și nici măcar jocul actorilor de renume (printre care se numără Lambert Wilson, Olga Kurylenko, dar și Alex Lawther, cunoscut pentru hitul Netflix *Sfârșitul lumii*) nu le aduce specificitate. Asemenea multor bestselleruri care tind să se-ngrămădească în vitrinele librăriilor, *Traducătorii* nu reprezintă o operă de mare valoare, însă reușește măcar performanța de a fi *entertaining*.

Filmul va avea parte de o proiecție unică astăzi, 1 august, de la orele 21:30 în Piața Unirii.

Laurențiu Paraschiv

Când numai tu ai mai rămas

SUPERNOVA

ei, sub ochii tuturor. Sursa de inspirație a regizorului a fost un mic sat aflat la nord-vestul Islandei demonstrându-ne că, uneori, lucrurile pur și simplu nu se pot rezolva cu „vorba bună”.

Mai în glumă, mai în serios, în calitate de comedie-dramă, *The county* este o critică la adresa comunităților închise, a bulelor sociale care, în majoritatea cazurilor, nu pot fi pătrunse și nici deranjate. Este un film ușor de asimilat, dar asta nu înseamnă că îi lipsește profunzimea. Personajul principal este plin de personalitate și de curaj.

Inga te va ademeni în lumea ei și nu-ți va da drumul nici după câteva zile de la terminarea filmului. Vei avea tendința să recurgi la rezolvări extreme și poate o vei face, gândindu-te că te-ai abținut prea mult de la a fi tu însuși.

Filmul va fi proiectat mai întâi la Muzeul de Artă, sâmbătă, 1 august, la ora 23:30 și duminică, în data de 8 august, la Arkhai Sculpture Park, Vlaha, la ora 23:45.

Ema Onofrei

Grímur Hákonarson, regizorul filmului Rams care a făcut furori în 2015, lansează în 2019 *The County*, păstrând atât spațiul rural din filmul precedent, cât și tema corupției și, implicit, a luptei împotriva ei.

În culori vii, pe fundalul unor instrumente pătrunzătoare, filmul urmează experiența unei fermiere de lapte, Inga, care se lovește de un moment tragic pe care poate fie să-l depășească, fie să-l lase să o distrugă. Fiind o femeie foarte hotărâtă, protagonista alege să lupte pentru a demasca ilegalitățile care au loc în satul

EducaTIFF.

Nota selecționerului

Filmele provoacă. Vin cu teme de dezbatere. Dau de gândit. Așa că, dacă sunt privite cu mintea deschisă și fără prejudecăți, pot scoate la iveală tot ce e mai bun în noi.

Foto: Raul Ștef (2019)

Înțeleg că mulți părinți și profesori și-ar dori o lume mult mai bună pentru copiii și adolescenții pe care îi iubesc și educă. Însă copiii și adolescenții s-au născut și trăiesc în lumea de acum, una departe de a fi ideală. Cred că cei tineri au nevoie să fim sinceri cu ei, să nu le ascundem că există mereu în viață provocări, schimbări neașteptate, obstacole și primejdii. Simt că au nevoie să nu le creăm așteptări fanteziste, care să-i dezamăgească, ci să-i pregătim să aibă încredere în ei, să-i încurajăm să descopere și să cunoască lumea așa cum e, ca apoi să poată veni cu idei de-a o face mai bună. Copiii și adolescenții dau adesea dovadă de un simț al dreptății nealterat și de empatie profundă. Ne-au demonstrat de atâtea ori de-a lungul anilor la discuțiile despre filmele EducaTIFF și în cronicile scrise.

Filmele EducaTIFF din 2020 nu sunt „frumoase” în sensul idilic. Ele provoacă. Vin cu teme de dezbatere. Dau de gândit. Așa că, dacă sunt privite cu mintea deschisă și fără prejudecăți, pot scoate la

iveală tot ce e mai bun în noi. Dincolo de trădare, descoperi adevărata prietenie. Dincolo de violență, e sacrificiul făcut din iubire. Dincolo de moarte e recunoștința pentru o viață plină de aventuri extraordinare. Dincolo de frică e curajul. Dincolo de întuneric e lumina. Dincolo de singurătatea fiecăruia, e singurătatea noastră colectivă, a celor care suntem împreună acum, pe planeta albastră.

În 2020 am fost mai izolați ca niciodată, dar și mai împreună ca niciodată. Un an al extremelor. Un an din care am învățat și învățăm enorm. Fiindcă din provocări se învață cel mai intens.

A consemnat Raluca Bugnar.

Merlin's
vitam!n aqua[®]

PROGRAM / SÂMBĂTĂ / 1 AUGUST

PIAȚA UNIRII OPEN AIR

21:30 Piața Unirii
Traducătorii
(Les traducteurs)

Regis Roinsard | 105' | Franța, Belgia [1U1]

USAMV

21:30 Competiție
Patrick

Tim Mielants | 97' | Belgia, Țările de Jos [1S1]

23:45 Competiție
Norul din camera ei
(The Cloud in Her Room)

Xinyuan Zheng Lu | 98' | China [1S2]

CLUB TRANSILVANIA

21:30 Fără limită
Thalasso

Guillaume Nicloux | 93' | Franța [1T1]

23:30 Supernova
Tatăl (Father)
Srdan Golubovic | 120' | Serbia, Franța, Germania, Slovenia, Croația, Bosnia și Herțegovina [1T2]

IULIUS PARC OPEN AIR

21:30 Focus Italia
Martin Eden

Pietro Marcello | 129' | Italia, Franța, Germania [1I1]

HOIA

21:30 Fără limită
Criminalul
(The Criminal Man)

Dmitry Mamulya | 135' | Georgia, Rusia [1H1]

00:30 Lună plină
Infecția
(Infección)*

Flavio Pedota | 96' | Venezuela, Mexic [1H2]

BÁTHORY

21:30 Supernova
Jaful secolului (El robo del siglo)

Ariel Winograd | 114' | Argentina [1L1]

00:00 Lună plină
Sânge de pelican (Pelican Blood)

Katrin Gebbe | 130' | Germania, Bulgaria [1L2]

EPISCOPIA UNITARIANĂ

21:30 Supernova
Ronduri de noapte (Rounds)

Stephan Komandarev | 107' | Bulgaria, Serbia, Franța [1Z1]

23:45 3x3
O, ce țară minunată!
(What a Country!)

Vinko Bresan | 118' | Croația, Serbia, Polonia [1Z2]

COȘBUC

21:30 Close-up Federico Fellini
8 1/2

Federico Fellini | 138' | Italia [1C1]

00:15 3x3
Idilă sau cazul centralistei dispărute
(Love Affair, or the Case of the Missing Switchboard Operator)

Dusan Makavejev | 70' | Iugoslavia [1C2]

UBB

21:30 3x3
Compartimentul ucigașilor
(Compartiment tueurs)

Costa-Gavras | 95' | Franța [1N1]

23:45 Close-up Federico Fellini
Amarcord

Federico Fellini | 123' | Italia [1N2]

APÁCZAI

21:30 Focus Italia
Sole

Carlo Sironi | 100' | Italia, Polonia [1A1]

23:45 EducaTIFF
Tânăra Juliette
(Jeune Juliette)

Anne Emond | 97' | Canada [1A2]

MUZEUL DE ARTĂ

10:00 EducaTIFF
În gura leului
(Eaten by Lions)

Jason Wingard | 95' | Marea Britanie [1M1]

19:30 What's Up Doc?
Croaziera iubirii
(Bitter Love)

Jerzy Sladkowski | 86' | Polonia, Finlanda, Suedia [1M2]

21:30 3x3
Martori
(Witnesses)

Vinko Bresan | 90' | Croația [1M3]

23:30 Supernova
Ținutul (The County)
Grímur Hákonarson | 92' | Islanda, Danemarca, Germania, Franța [1M4]

BONȚIDA, CASTELUL BÂNFFY

21:30 CINE-CONCERT
Faust

F.W. Murnau | 115' | improvizație la pian – Jean-Francois Zygel (Franța) [1B1]

00:00 Lună plină
Geaca de piele
(Deerskin)

Quentin Dupieux | 77' | Franța, Belgia, Elveția [1B2]

* Film nerecomandat minorilor / This film is not suitable for children.

Vinko Brešan: comedii despre depresie

Ce viitor are o națiune deprimată? Se întreba regizorul Brešan la Q&A-ul ce a urmat proiecției filmului său, *O, ce țară minunată*, la Festivalul de film la Salonic. Cineastul a povestit cum, după terminarea războiului din Iugoslavia și obținerea independenței, lumea spera că Croația va deveni altceva, iar acum toate straturile sociale sunt profund dezamăgite. Și a recunoscut că, până la urmă, despre asta e filmul lui: despre o depresie națională. Însă, adaug eu, povestită în pur stil regional, cu mult umor sec, negru, ba chiar macabru. Cei care se întreabă unde au dispărut tragicomediile tipic balcanice, nu trebuie să le mai caute. În această selecție la TIFF, ele sunt bine reprezentate. De la *Parada* al lui Srđan Dragojević n-am

mai văzut așa o satiră de spumoasă și de inventivă a unui spațiu geografic despre care credeam că s-a spus deja tot.

O, ce țară minunată are o premisă narativă stupefiantă care, ce bine, nu e doar un artificiu și care se justifică, în final, îngropând într-un strat mai profund întâmplările de până atunci. La Salonic, am râs mult și bine, nestingherită de vreo diferență culturală. Dar m-am și îndurerat. În Balcani, totul pare cumva la fel. Și, totuși, regizorul nu-și consideră filmul o comedie. Când a scris scenariul, a încercat să-și exprime punctul de vedere care poate fi concentrat într-un singur amărăciune. „Sigur”, mai spune el, „sunt un tip mediteranian. Nu pot trăi fără umor. Umorele e felul meu de-a raționa, un fel de-a comu-

nica. Am vrut să fac un film despre Croația astăzi și m-am întrebat care sunt tabuurile societății? Primul, sinuciderea veteranilor de război, al doilea, corupția politicianilor de rang înalt și, a treia, influența unui politician mort (Franjo Tuđman). Vă sună cunoscute aceste traume? În această zonă geografică, cu toții trăim cu în picior în groapa unor figuri politice din trecut”. Despre trecut și umbra unui politician mort este și *Marshal*, pelicula sa anterioară cu un picior în groapa lui Tito. Atunci când pe o insulă croată își face apariția fantoma Mareșalului, această viziune atrage un val de turiști nostalgici, de vârsta a treia, iar viața devine din ce în ce mai suprealistă. Regizorul construiește un microunivers populat cu genul de perso-

naje excentrice pe care le-am întâlni la Kusturića sau la frații Coen.

Amuzant, candid, perfect jucat, filmul, care se citește și ca o parodie evoluată la *X-Files*, ascunde sub aparența colorată și plină de vervă, o perspectivă înțepătoare, ba chiar dureroasă, a vieții post-iugoslave.

Witnesses, singurul din selecția de 3 care nu e o comedie, ne întoarce și acesta în timpul dezmembrării Balcanilor, însă nu e despre război în mod direct, ci despre un mister criminal extrem de inteligent povestit (are o structură asemănătoare cu cea din *Rashomon* al lui Kurosawa) care, la rândul său, ascunde o dramă SIDA, superioară, plină vârf cu intensitate emoțională.

Anca Grădinariu

COMPETIȚIE

Norul din camera ei

The Could in Her Room (*Norul din camera ei*) este filmul celor mai frumoase despărțiri. Fie că îl vedeți ca pe un jurnal metaforic care alintă privirea sau ți-o arde cu prea mult alb, fie că reușiți să intrați în povestea fetei care pendulează între părinți, bărbați și spații care se cer sau nu locuite, filmul are o cadență susținută atât de bine încât e greu să nu te lași furat. Debutul regizoarei Zheng Lu Xinyuan a (câștigător al Tiger Award la Rotterdam) reușește să combine experimentalul cu un soi de narativ ezoteric care puse cap la cap dau fix starea de nostalgie urbană în care eroina

intră odată ce revine în orașul natal pentru a-și petrece anul nou alături de familia disfuncțională. Se întâmplă ca orașul, cu toate reconstrucțiile lui, să vibreze și sudeze cot la cot cu trăirile interioare ale omului care îl bate, cu piciorul sau privirea. Iar când totul se termină cu o macara care lasă capul în jos și adoarme peste noapte, știi că lucrurile vor reporni, la fel și alt fel dis de dimineață, atât pentru oameni cât și pentru oraș.

Filmul rulează astăzi de la 23.45 la USAMV și marți, 4 august, la Báthory.

Crăița Nanu.

TIFF.19
31.07–09.08.2020

EXPOZIȚII
INTRARE LIBERĂ

ARTIȘTI ÎMPREUNĂ
Muzeul de Artă
1 – 9 august

Selecție de lucrări din campania lansată la începutul pandemiei de COVID-19 de Centrul Cultural Clujean și Observatorul Român de Sănătate. Mișcarea a mobilizat artiști români pentru a crea lucrări care reflectă teme importante în această perioadă: #împreună, #responsabilitate, #eroi.

12 FOTOGRAFII DE ARHITECTURĂ DIN ROMÂNIA
Multimedia: Casa Tranzit
Simeze: Muzeul de Artă | 1 – 9 august

12 fotografii din România propun o incursiune generoasă în fotografia arhitecturală, un domeniu emergent în spațiul românesc.

JURNAL DE PANDEMIE
Muzeul de Artă
1 – 9 august

Fotografii realizate de artiștii Erik Messori și Remus Țiplea, ce surprind începutul pandemiei, așa cum a fost resimțit în România și Italia. Locurile și personajele sunt diferite, dar poveștile create de izolare sunt foarte asemănătoare.

CĂLĂTORIE PRIN LUMEA LUI DEM
Muzeul de Artă
1 – 9 august

Descoperă România poveștilor lui Dem Demetrescu, ilustratorul care a scris istorie în grafica românească între anii 1930 - 1970, într-un proiect cultural interactiv.

B: MAD 3.0 - BUCUREȘTI, ORAȘ ART DECO
Casa Tranzit
1 – 9 august

O incursiune vizuală inedită în dimensiunea amplă, mai puțin cunoscută și nepopularizată, a patrimoniului deco-modernist din București. Expoziția se dorește un punct de plecare către o platformă Art Deco România, documentată la nivel național.

OAMENII. ORAȘUL. FESTIVALUL
Bulevardul Eroilor
31 iulie – 9 august

Arhiva Festivalului Internațional de Film Transilvania scoate la iveală momente speciale din timpul celor mai recente ediții: spectatori, invitați și membri ai echipei surprinși de camerele fotografiilor TIFF.

tiff.ro

FOCUS ITALIA

Dincolo de bine și rău

Pe parcursul celor două ore (și un pic) care compun *Martin Eden*, cel mai nou film al ambițiosului regizor italian Pietro Martinelli, camera vine adesea în extrema apropiere a personajelor. Tremurândă, induce senzația unei priviri subiective și aproape sufocant de intime, care pune individul în centrul compoziției, imaginea sa acaparând aproape întregul ecran absorbând, aneantizând împrejurimile. Ce alt mod de a ilustra o dramă epică despre cum sufletul unui tânăr sărac și idealist ajunge să fie sluit de un individualism din ce în ce mai exagerat și finalmente inuman?

Există două moduri în care te poți raporta la parcursul lui Martin Eden, personaj principal al *Künstlerroman*-ului eponim scris de Jack London (1876 – 1916). Fie te identificeți cu lupta sa nietzscheană, prin care transcende limitările mediului precar în care s-a născut și cinismul, oboseala existențială pe care el le dobândește pe parcursul acestei lupte, fie realizând că acesta se transformă treptat într-un monstru, un „trădător de clasă” care se izolează într-o viziune asupra lumii care devine din ce în ce mai mizantropă și izolată. Nici London, nici Marcello nu fac vreun soi de observație critică față de adresa personajului central, lăsând la latitudinea cititorilor și spectatorilor cum să se apropie de acesta. Însă în cea de-a doua ipostază, se obține un efect pe care puține filme (precum *Raging Bull*, de exemplu) îl izbutesc

în legătură protagoniștii lor: să traseze ascensiunea și decăderea lor (eminentemente morală) cu aceeași umanitate de care ei sunt incapabili.

În 1909, anul apariției romanului, se pare că nu mulți cititori au reușit să prindă faptul că protagonistul a fost gândit drept o critică a individualismului (după cum reiese dintr-o corespondență a lui London cu scriitorul Upton Sinclair) însă marele pariu al lui Marcello este cel de a adapta narațiunea principală în Italia postbelică, post-fascistă și republicană. Aici transpunerea în practică a conceptului de *Übermensch* pare cu atât mai frapantă. Ascensiunea lui Eden - de la marinar la intelectual polarizant - este catalizată de o poveste de dragoste eșuată (iubea o tânără nobilă) și de o grafomanie remarcabilă. Totodată, această

ascensiune este grăbită și de un apetit pentru controversă care este întreținut de nevoia sa constantă de a se afirma, chiar și când acest act nu mai îndeplinește o utilitate concretă. Vivacitatea și, ulterior, abrutizarea lui Martin Eden este surprinsă remarcabil în jocul abil și fluid al lui Luca Martinelli (premiat cu Copa Volpi pentru cea mai bună interpretare masculină la Festivalul de Film de la Veneția), care schimbă cu lejeritate registre cât se poate de diverse.

Marcello, fidel începuturilor sale în cinema nonficcional, împletește în narațiunea sa fictivă fragmente de film de arhivă din perioada reconstrucției italiene, pe care nu le supralicitează: acestea sunt adesea foarte scurte, aproape fulgerătoare, asemeni unei priviri fugare aruncate prin împrejurimi. Odată cu ascensiunea

protagonistului pe scara socială, și aceste scurte priviri devin din ce în ce mai rare pe parcursul filmului, simbolizând detașarea din ce în ce mai accentuată a acestuia față de lumea în care s-a născut și față de realitatea socială, în sine. Însă trebuie spus că orice film istoric este în egală măsură și unul despre prezentul în care acesta este făcut - iar la finalul unui deceniu extrem de tumultuos din punct de vedere politic, în ciuda reperelor sale, *Martin Eden* apare drept o parabolă atemporală, precauționară despre finalitatea gândirii individualiste și excepționaliste, cât și despre dureroasa dorință de a depăși limitările propriei clase, propriei vieți.

Filmul poate fi văzut în această seară de la ora 21.30 în Iulius Parc.

Flavia Dima

TIFF.19
31.07—09.08.2020

**Weekend
la Castel**

**1-2 august
2020
Bonțida**

Bilete pe

eventbook.ro

TIFF
Official App

Sâmbătă, 1 august

21:30 CINE-CONCERT
FAUST
(1926) | regia: F.W. Murnau
Improvizație la pian:
JEAN-FRANÇOIS ZYGEL (Franța)

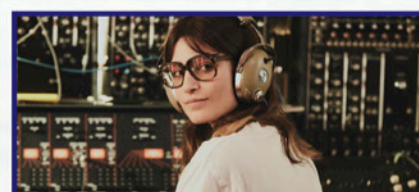
Duminică, 2 august

21:30
FII CA APA!
Be Water (SUA - Marea Britanie, 2020)
regia: Bao Nguyen
Un documentar despre viața
și faptele lui Bruce Lee

24:00
GEACA DE PIELE
Deerskin (Franța, 2019)
regia: Quentin Dupieux
Comedie horror cu Jean Dujardin
și Adèle Haenel

23:45
NOUL VAL
Le choc du futur (Franța, 2019)
regia: Marc Collin
Revoluția electro în muzica anilor 70

PREZENTAT DE:

INSTITUT
FRANÇAIS

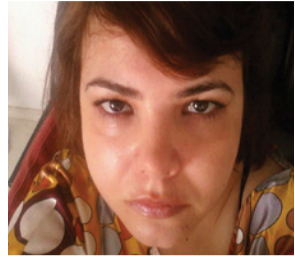
deutsches
kultur
zentrum

deutsches
kultur
zentrum

endava

It Starts with a Bang

Would any Hollywood film dare to start off with a woman masturbating in the shower, as Brian De Palma dared to open *Dressed to Kill* 40 years ago? I got your attention, didn't I? Both DePalma, a great master, and I, a mere journalist, know we have to capture your imagination right off the bat. This is all the more true today, in the era of instant gratification.

So, my first piece for the most bizarre edition in the history of this festival (though the mere fact that TIFFF does take place at this moment should be enough of a hook in and of itself) is about beginnings. If I learned anything in my time a screener here, where I see about 50 films over a very short period of time, is that opening scenes matter. And if there was one piece of advice I could give young filmmakers, it is this: charm me from the start. Or hit me. With anything: a shocking shot, a brilliant line, a feeling of discomfort, an unexpected statement. Give me a memorable, intriguing start, and you'll keep me hooked on even the worst film, hoping to recapture that initial feeling. Close your fist around me and don't let me go.

Few masterpieces start off badly and only find their footing after a hesitant start (only *The Death of Mr Lăzărescu* comes to mind). For instance, Quentin Tarantino is a master of beginnings: the opening scene of *Inglourious Basterds* is shocking, haunting, and diabolically charming – and perhaps better than anything that follows it. An opener can be more formidable than a climax. *2001: A Space Odyssey* (which was screened at TIFFF in 2012) with its strange black monolith traveling through space and time and its apemen discovering weapons and crime, is iconic. Well, there's also that music. And it is no accident that one of the most memorable initiations takes place at the beginning of one of the best films ever made: Don Corleone's superiority is firmly established as he gingerly pets his cat while reading the terms of a revenge plan.

A film can be ruined by a failed opening as much as by a bad ending. Think of your favorite film. What was the precise moment when you got into it? Could it be the first minute? Or even the first frame? *Goodfellas*, a brutal film, starts off not with a massacre but with a casual chat accompanied by intriguing sounds percolating from the trunk of the car. Scorsese's sound bringing vitality back into the gangster genre. "As far back as I can remember, I always wanted to be a gangster."

The Player, Altman's meta-film, fixes its satirical premises in the first five minutes, in that long take in which Fred Ward decries the death of the long take.

A film can be ruined by a failed opening as much as by a bad ending.

You don't need to bludgeon the audience with high-budget special effects. All you need is a dream in which the hero takes off flying like a hot air balloon from the middle of a traffic jam. You will understand this as you see (again) Fellini's *8 1/2* at TIFFF this year. No explosions or shocking images make Fritz Lang's opening of *M* unbearably intense. It's all suggestion... The last voice you expect to hear at the beginning of a film is that of a dead man recounting his life, but *Sunset Boulevard* does exactly that in 1950. And who could forget the way an exuberant Travolta explodes onto the screen in *Saturday Night Live*? His disco sauntering over the credits sets the rhythm but not the tone of a story that takes on a much more somber tone than these first shots might suggest.

Once in a while, I find among the screeners a rare bird – a film that starts off promisingly and delivers on that promise as it moves a long – I get supreme satisfaction. This year that happened with the Bulgarian film *Rounds*, which I passionately recommend. It starts off with a perfectly banal scene that takes a turn for black comedy and makes you laugh as you shiver: two policemen speak about sex under communism as they try to get rid of a body. The nighttime adventures of police on patrol are infused with a kind of political and social satire that reminded me of Pintilie's cry-laugh. This caustic, excessive, hyper-realistic fresco of contemporary Bulgaria which may seem (un)naturally familiar to the Romanian eye is worth your time. And that matters: after all, a film requires us to invest in it a few good hours of our life. A life which, in these existentialist times, gets narrower and narrower in scope.

Anca Grădinaru

TIFF.19
31.07–09.08.2020

Bilete pe
eventbook.ro

TIFF
Official App

CUNNINGHAM

CUNNINGHAM

CUNNINGHAM

PROIECȚIE SPECIALĂ

Regia: Alla Kovgan
Germania, Franța, SUA, 93'
Lansat în 2019, anul centenarului Merce Cunningham

6 AUG 21:30
CLUB TRANSILVANIA

Un coregraf legendar
și un film captivant
despre puterea dansului.

TIFF

For the Love of Cinema

As film critic Tullio Kezich put it, Fellini had his midlife crisis a little later, at 40, as he grew fidgety as he was sitting on his laurels for *La dolce vita*. Until then, every new film took shape while he was still working on his previous film. But then his system came to a halt. He went through a director's version of a writer's block. His writing team handed him *La bella confusione*, a comedy about a middle-aged writer who can't finish his novel as he is trapped in a love triangle. But Fellini was already bored with the writers who populated the cafes on Via Veneto and did not even read any of them; besides, Marcello Mastroianni had already played a writer in Antonioni's film and, Fellini's excuse went, Mastroianni risked really getting into character and writing a novel. It took a while until Fellini arrived to the conclusion that the writer should in fact be a director. From then on, telling his own story came naturally to Fellini. He pushed comedy towards the grotesque and piled on

all his obsessions, from his love of women and his penchant for eccentricity to his idea of life as a circus show. Then he titled it, abstractly, *8 1/2*.

Over 60 years later, the film's status as a masterpiece of cinema and its influence on pop culture remain uncontested. Without *8 1/2* we may not have felt the magic of cinema as strongly and we may not have dreamed that we could fly. Everything we know is different because of it. Under its spell, many filmmakers gave themselves permission to reflect on their own work and create their own versions of the film — among them, Fassbinder, Truffaut, Bob Fosse, Woody Allen, and, most recently, Almodóvar. Without *8 1/2*, Thurman and Travolta may have danced a waltz in *Pulp Fiction*, David Lynch would have not made *Twin Peaks*, Charlie Kaufman would have written novels, R.E.M. would have not taken their inspiration from *The Birds* for their "Everybody Hurts" video, and Alec Secăreanu would not have been chased by paparazzi in the 2020 TIFF promo. It's an *8 1/2* world — we just live in it!

8 1/2 will be screened today, August 1, at 9:30 PM at Coșbuc, and Sunday, August 9, at 11:45 PM at the Unitarian Bishopric.

Laurențiu Paraschiv

EducaTIFF – Programmer's Notes

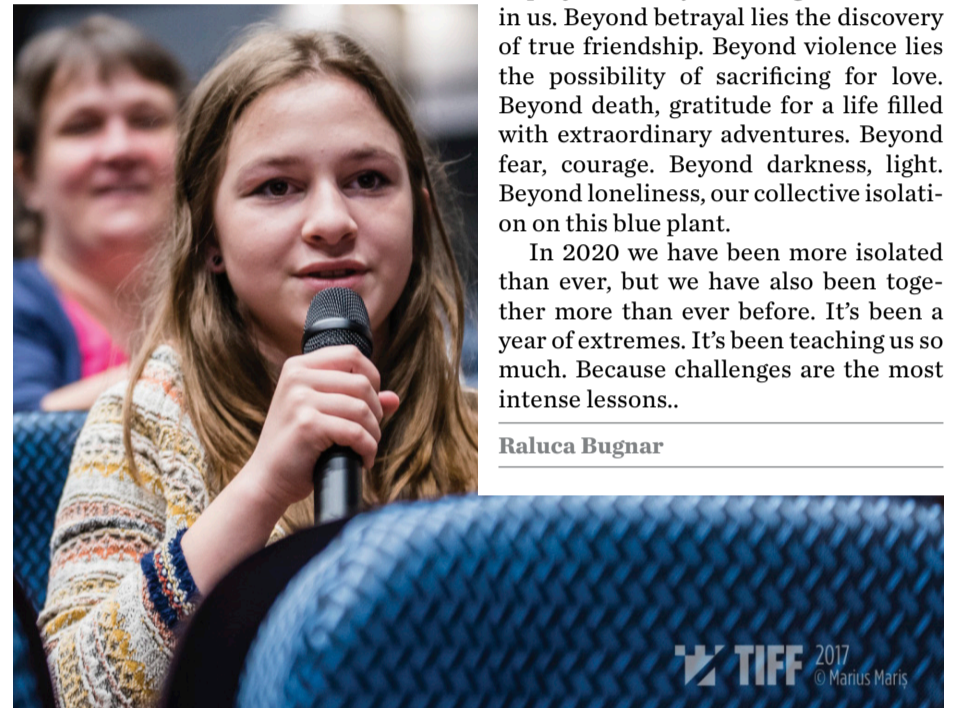
I understand that parents and teachers want a better world for the children and teenagers they love and educate. But children and teenagers live in the real world, which is far from ideal. I think young humans need us to be honest with them, to acknowledge that life has challenges, unexpected turns, obstacles, and dangers. They need us to eschew unrealistic expectations that would only set them up for disappointment. They need us to encourage them to discover the world as it is so that they can figure

out ways to make it better for themselves. Children and teenagers often prove to have an unaltered sense of justice and fairness and a profound capacity for empathy. They demonstrated that so often over the years in the live discussions and written reviews around the films shown in EducaTIFF.

The 2020 EducaTIFF program does not offer films that are "beautiful" in the idyllic sense of the word. Instead, they challenge, they stir debate, they call to reflection. Seen with an open mind free of prejudice, they can bring out the best in us. Beyond betrayal lies the discovery of true friendship. Beyond violence lies the possibility of sacrificing for love. Beyond death, gratitude for a life filled with extraordinary adventures. Beyond fear, courage. Beyond darkness, light. Beyond loneliness, our collective isolation on this blue planet.

In 2020 we have been more isolated than ever, but we have also been together more than ever before. It's been a year of extremes. It's been teaching us so much. Because challenges are the most intense lessons..

Raluca Bugnar

31.07–09.08
2020

Bilete pe
eventbook.ro

TIFF
Mobile App

CLOSE-UP

FEDERICO FELLINI

tiff.ro

PROGRAM DE EDUCAȚIE
CINEMATOGRAFICĂ
PENTRU ELEVII

1-7 AUGUST 2020
MUZEUL DE ARTĂ CLUJ-NAPOCA
PROIEȚII ÎN AER LIBER

Sâmbătă
1
august

10⁰⁰ ÎN GURA LEULUI
Eaten by Lions
Marea Britanie, 95 min.
recomandare vârstă: 14+

Duminică
2
august

10⁰⁰ DIVA FINLANDEI
Diva of Finland
Finlanda, 91 min. | recomandare vârstă: 14+

Luni
3
august

10⁰⁰ CLUBUL COPIILOR URĂȚI
The Club of Ugly Children
Olanda, 90 min. | recomandare vârstă: 7+

Martă
4
august

10⁰⁰ TÂNĂRA JULIETTE
Jeune Juliette
Canada, 97 min. | recomandare vârstă: 10+

Miercuri
5
august

10⁰⁰ CĂLĂTORIA FANTASTICĂ A MARONEI
Belgia, Franța, România, animație, 92 min.
recomandare vârstă: 7+
Precedat de scurtmetrajul Opinci

Joi
6
august

10⁰⁰ ÎN ÎNTUNERIC
Darkness
Italia, 98 min. | recomandare vârstă: 14+

Vineri
7
august

10⁰⁰ OSKAR & LILLI (REFUGIAȚI PRINTRE STRĂINI)
Oskar & Lilli (Where No One Knows Us)
Austria, 102 min. | recomandare vârstă: 7+

Preț bilet #EducaTIFF la cinema: 15 lei
Informații și rezervări: educatiff@tiff.ro
sau fb.com/educatiff.

TIFF UNLIMITED

Ediția 2020 a festivalului aduce pe **unlimited.tiff.ro** o selecție de filme de anul acesta. Filmele vor fi disponibile publicului larg, pe teritoriul României, sub formă de pay-per-view, prin achiziționarea unui bilet în valoare de 4 dolari + TVA, echivalentul a 20 de lei. Cei care își cumpără bilet au la dispoziție 48 de ore pentru a viziona online titlul respectiv.

Detalii pe unlimited.tiff.ro

**THE FESTIVAL MUST GO ON
ANYTIME. ONLINE**

 Download on the
App Store

 Download on
Apple TV

 GET IT ON
Google Play

GET IT ON
android